

דף כז.

עין משפט א.ב.

אור"ח סימן תרלט סעיף ג.

ג. ה. האכילה בסוכה בליל יו"ט הראשון חובה ^ה, ואפי' אכל כזית ^ט פת יצא ידי חובה. מכאן ואילך רשות ^י רצה לאכול סעודה סועד בסוכה, רצה אינו אוכל כל שבעה אלא פירות וקליות מחוץ לסוכה.

הגה: ולא יאכל בלילה הראשונה עד שיהיה ודאי לילה ^כ, ויאכל קודם חצות לילה ^ל.

הגה: ולא יאכל בערב סוכות מחצות היום ^מ כדי שיאכל בסוכה לתיאבון דומיא דאכילת מצה.

ח. ממשנה סוכה כ"ז ע"א וכחכמים. דאמר ר"י משום ר"ש בן יהוצדק נאמר כאן ט"ו ונאמר ט"ו בחג המצות מה להלן לילה הראשון חובה ומכאן ואילך רשות אף כאן לילה ראשונה חובה ומכאן ואילך רשות.

וה"ה בלילה השניה לבני חו"ל דכל דתיקון רבנן כעין דאורייתא תקון. ט"ז ס"ק י"ז. ויש לזהר לאכול כביצה לכתחלה לצאת לכל הדעות, וגם יכוון באכילתו שהוא מקיים מצות עשה דאורייתא לאכול כזית פת בסוכה. וי"א לשם יחוד קודם נטילת ידים.

וצריך שלא ישהה באכילתו הכזית שיעור כדי אכילת פרס. כ"כ הגאון רע"א. מ"ב אות כ"ב.

י. היינו בחוה"מ, אבל בשבת ויו"ט חייב לאכול כזית פת אך לא בסוכה ובכביצה חייב בסוכה. מ"א ס"ק י'.

כ. אבל קידוש יכול לעשות מבעוד יום על היין, והגם שבעינן קידוש במקום סעודה יוצא בשתיית רביעית מן הכוס, אבל ברכת לישב והמוציא יאמר רק בלילה ודאי. כה"ח אות נ"ז.

ל. דומיא דאכילת מצה בסי' תע"ז סעיף א', ובדיעבד שלא אכל קודם חצות לילה חייב לאכול אח"כ כדי לצאת לסוברים גם אחרי חצות, אך לא יברך לישב אלא א"כ אוכל יותר מכביצה כמו בשאר ימים שבחג.

מ. ודעת המ"א בס"ק י"ב אין לאסור אלא מתחילת שעה עשירית. וכ"כ המ"ב אות כ"ז, ועיין בכה"ח אות ס'.

ו. וגם איסטניס לא יתענה בערב סוכות משום דאסור להתענות בין יוה"כ לסוכות, ושאני ערב פסח דהותר לבכורות.

דף כז:

אור"ח סימן תרלז פעיף א

עין משפט א.

- א. מותר לעשות סוכה בחולו של מועד ^א אפי' בסוף יום השביעי.
וכן יכול לצאת מסוכה זו ולשבת באחרת ^ב.

אור"ח סימן תרלז פעיף ב

עין משפט ב.

- ב. יוצאין בסוכה שאולה ^א וכן יוצאין בשל שותפות.

אור"ח סימן שיו פעיף א

עין משפט ד.

- א. לוח או שאר דבר שסותמין בו החלון אפי' אינו קשור מותר לסתום בו בשבת החלון ולא אומרים שזה כמוסיף על הבנין ^א, ובלבד

^ג. ברייתא בדף כ"ז וכחכמים, ואפי' עבר במזיד ולא עשאה קודם החג לא קנסוהו בזה.
גר שנתגייר בחוה"מ וקטן שהגדיל ונעשה בר מצוה בחוה"מ מותר להם לעשות סוכה בחוה"מ אפי' לר"א, בסוכה דף כ"ז, וכמ"ש בגמ' שם.
והגם שאסור לבנות בנין כל שהוא בחוה"מ כמ"ש בסי' תק"ס דאפי' בנין מצוה דרבים כגון ביכנ"ס אסור, צ"ל דעשיית הסוכה הוי כלצורך המועד ומותר.
ואפשר דרך במעשה הדיוט מותר לעשות סוכתו בחוה"מ ולא מעשה אומן, אם לא שא"א במעשה הדיוט. כה"ח אות ד'.
סכך שנפל ביו"ט ונשאר ממנו אהל טפח אין להוסיף עליו ביו"ט אפי' ע"י אמירה לגוי. ועיין בכה"ח אות ח'.
^ס. דלא בעינן שישב בסוכה שהיא עשויה לז' ימים דוקא. וכן יכול לשבת בזו ולישן באחרת. רש"י סוכה כ"ז ע"ב.
^ע. בגמ' סוכה כ"ז ע"ב פליגי בה ר"א וחכמים והלכה כחכמים וכל האזרח ישבו בסוכות אפי' סוכה אחת לכל ישראל ולא דמי ללולב ביום ראשון. ויש צד לומר דשותפות גרע משאולה דשותפין קפדי אהדדי ופסולה. ועיין בכה"ח אות י'. ובשל שותפות שיוצאין בה היינו אפי' נכנס בה שלא ברשות שותפו. ר"ז אות ג'.
^פ. שבת קכ"ה במשנה וכחכמים, וכדמפרש לה ר' אבא בשם רב כהנא שם. וה"ה פקק שעל הארובה שבגג מותר לסותמו דהוי כמוסיף על אהל עראי ומותר, מתוס' שם ומ"א ס"ק א'.
ו בית שהיה בו מת אסור לסתום בשבת החלון שפונה לבית אחר כדי שיוכלו ליכנס שם הכהנים דהוי מתקן, ולומר לאינו יהודי לסותמו במחלוקת הדבר. ועיין בכה"ח אות ב'. ואפי' אין תורת כלי על לוח זה מותר לסתום בו החלון.

שחשב **ז** עליו מערב שבת לסתום בו החלון **ק**.

א. ב. קנה שהתקין אותו להיות נועל בו הדלת א"צ שיקשור אותו בדלת **ר**
וכיון שדומה יותר לבנין מאשר דלת לחלון ע"כ לא מספיק בו
מחשבה לבד אלא צריך שתיקן אותו לשם כך, ולרש"י צריך שיתקן אותו
לשם כלי **ש** שיהיה ג"כ ראוי לתשמיש כל שהוא.

הגה: וע"י שתיקן אותו לשם כך הוי ככלי שמלאכתו להיתר ומותר לטלטלו.

א. ג. יתד שתוחבין אותו למטה ונועלים בו הדלת כיון שזה דומה יותר
לבנין צריך ג"כ שיהיה קשור לדלת מערב שבת ותיקנו לשם כך.
ועיין בשו"ע סעיף א' כמה פרטים בענין זה.

צ. אבל אם לא חשב עליו בעינן קשור, ב"ח. וה"ה אם פקק בו פעם אחת לפני שבת אפי'
שלא חשב עליו מותר לסתום בו בשבת. ואם הוא כלי אפי' שמלאכתו לאיסור אין
צורך שום מחשבה דלצורך גופו מותר לטלטלו, כה"ח אות ז'.

ק. ודוקא בדבר שדרך לבטלו שם צריך חשב עליו, אבל דבר שאין דרך לבטלו שם
לעולם כגון בגד וכיוצא מותר לסתום בו אפי' לא היה דעתו עליו מערב שבת, כ"כ
הח"א כלל ט"ל אות ח'.

ר. הואיל ואינו מבטלו שם אלא עשוי להוציאו ולהכניסו תמיד אין בו משום בונה.

ש. כאן שיש חשש משום בונה חשש לדעת רש"י, לא כן בסי' ש"ח סעיף יו"ד פסק כר"ת
בלי חולק, ובעת הצורך יש להקל גם כאן כר"ת, כה"ח אות ט"ו.